

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému **A. S.**, vedenej na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp. zn. 3 T 21/04, pre spolupáchatelstvo pokusu trestného činu krádeže podľa § 9 ods. 2, § 8 ods. 1, § 247 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 26. júla 2012 v Bratislave dovolanie obvineného **A. S.** proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 23. júna 2005 sp. zn. 4 To 55/2005 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného **A. S.**
sa o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede z 24. novembra 2004 sp. zn. 3 T 21/04 bol obvinený **A. S.** v bode 1) výroku rozsudku uznaný za vinného spolu s obvineným **J. G.** zo spolupáchatelstva pokusu trestného činu krádeže podľa § 9 ods. 2, § 8 ods. 1, § 247 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 na tom skutkovom základe, že

v čase od 21.00 hod. dňa 17. júna 2003 do 00.41 hod. dňa 18. júna 2003, s ďalšou obvinenou osobou **J. S.**, v D. na K. B. B. č. X. vypáčením vetracieho okienka o rozmeroch 50 x 50 cm vnikli do jedálne zv. Csölök, pričom boli vyrušení policajnou hliadkou, čím spoločnosti **M., s. r. o., D.** poškodením okna spôsobili škodu vo výške 3.700,- Sk.

Obvinenému A. S. bol za tento pokus trestného činu uložený podľa § 247 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 zaradený do II. (druhej) nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por., účinného do 31. 12. 2005, bola mu spolu s obvineným J. G. uložená povinnosť uhradiť spoločne a nerozdielne škodu spoločnosti M., s. r. o. v D. vo výške 3.700,- Sk.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie, okrem obvineného J. G., aj obvinený A. S..

Uznesením Krajského súdu v Trnave z 23. júna 2005 sp. zn. 4 To 55/05 boli odvolania oboch obvinených podľa § 256 Tr. por. účinného do 31. 12. 2005 ako nedôvodné zamietnuté.

Toto uznesenie Krajského súdu v Trnave bolo obvinenému A. S. doručené 19. júla 2005. Dňom vyhlásenia uvedeného uznesenia 23. júna 2005 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede z 24. novembra 2004 sp. zn. 3 T 21/04.

Obvinený A. S. písomným podaním z 26. apríla 2011, doručeným Okresnému súdu v Dunajskej Strede 29. apríla 2011, označeným ako dovolanie, uviedol, že ho podáva vo veci uvedeného súdu sp. zn. 3 T 21/2004. Urobil tak po tom, čo bol po návrate z Českej republiky na Slovensko v inej jeho trestnej veci toho istého súdu sp. zn. 3 T 79/1995 predvedený a dodaný do výkonu trestu odňatia slobody a zároveň mu bola doručená výzva na nástup nariadeného výkonu trestu odňatia slobody vo výmere osem mesiacov v predmetnej veci Okresného súdu v Dunajskej Strede sp. zn. 3 T 21/04. Obvinený v ňom uvádzal, že vôbec nevie, kedy a prečo bol v danej veci uvedenej spisovej značky právoplatne odsúdený, že sa dlhšiu dobu zdržiaval na ním uvedenej adrese v Českej republike, kde pracoval, vrátil sa na Slovensko a žiada o opätovné prejednanie veci v jeho prítomnosti.

Obvinený A. S. napriek výzve Okresného súdu v Dunajskej Strede, aby si na účel dovolania a konania o ňom zvolil obhajcu, na túto nereagoval a do určenej lehoty 21. mája 2012 si obhajcu nezvolil, a tak bola vec 12. júla 2012 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. f/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí bez meritórneho preskúmania veci dovolanie odmietol, lebo bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že Krajský súd v Trnave svojim uznesením z 23. júna 2005 sp. zn. 4 To 55/05 zamietol odvolanie obvineného A. S. proti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede z 24. novembra 2004 sp. zn. 3 T 21/04 na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obvineného A. S., ktorý zaslal krajskému súdu potvrdenie o práceneschopnosti od 20. júna 2005, pričom na tomto doklade je uvedená tá istá adresa jeho bydliska v D., na ktorú mu neskôr 19. júla 2005 bolo doručené vyššie citované uznesenie Krajského súdu v Trnave.

Nešlo teda o konanie proti ušlému, pre ktoré by v zmysle nového Trestného poriadku (zák. č. 301/2005 Z. z.) v znení jeho zmien a doplnkov bolo možné podľa jeho § 362 ods. 1, za splnenia v ňom uvedených podmienok žiadať o opätovné prejednanie veci za prítomnosti obvineného, ako to naznačuje obvinený vo svojom podaní označenom ako dovolanie a nejde ani o také rozhodnutie súdu, proti ktorému by bolo možné vôbec podať dovolanie.

Obidve rozhodnutia v predmetnej veci obvineného A. S. boli vydané ešte za účinnosti predchádzajúceho Trestného poriadku (zák. č. 141/1961 Zb., v znení jeho neskorších zmien a doplnkov) účinného do 31. decembra 2005, podľa ktorého mohol proti právoplatnému rozhodnutiu súdu podať generálny prokurátor alebo minister spravodlivosti sťažnosť pre porušenie zákona.

Podľa prechodného ustanovenia nového Trestného poriadku (zák. č. 301/2005 Z. z.), jeho § 566 ods. 2, vo veciach, ktoré nadobudli právoplatnosť do 31. decembra 2005, mohol minister spravodlivosti alebo generálny prokurátor na podnet podať sťažnosť pre porušenie zákona do 31. marca 2006.

Podľa § 566 ods. 3 Trestného poriadku, účinného od 1. januára 2006, dovolanie podľa tohto zákona možno podať len proti rozhodnutiam, ktoré nadobudli právoplatnosť po nadobudnutí účinnosti tohto zákona, teda po 1. januári 2006.

V predmetnom prípade ide o rozhodnutia prvostupňového i odvolacieho súdu, ktoré nadobudli právoplatnosť 23. júna 2005, teda ešte pred nadobudnutím účinnosti nového Trestného poriadku (zák. č. 301/2005 Z. z.), preto dovolanie proti nim nie je prípustné a ide o dôvod odmietnutia dovolania podľa § 382 písm. f/ Tr. por.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

Poznamenať treba, že najvyšší súd nepostupoval podľa § 373 ods. 4 Tr. por. a po predložení veci na rozhodnutie o dovolaní opätovne nepoučoval obvineného o nutnosti zvoliť si na zastupovanie v dovolacom konaní obhajcu, lebo ak by aj prostredníctvom obhajcu bolo proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podané dovolanie, muselo by byť z rovnakého dôvodu podľa § 382 písm. f/ Tr. por. odmietnuté.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. júla 2012

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Gabriela Protušová